

En saga så som den i Mangskog har
berättats av:
Maria på Tomta i Gylterud,
Dottern Anna Där Nole i Gylterud,
Dottern Marit ve' Bäckén i Gylterud.

Dä va' en gang e Katte som va' se fatti' se ho' inte hade
nôa stûge, men da tänkte ho': "Ja' går te Bytörpe å låner mä'
hus."

När ho' gått en bete, se mötte ho' tûppen.

"Hört ska du mi' fatti' katte gå?"

"Ja' ska gå te Bytörpe' å lån' mä' hus."

"Får ja' bli'mä' se blir vi langa ra'?"

"Jamänn!" sa' Katta.

Sänna kom Bässen på vägen.

"Hört ska du mi' fatti' katte gå?"

"Ja ska gå te Bytörpe å lån'mä' hus."

"Får ja bli mä' se blir vi langa ra'?"

"Jamänn!" sa' Katta.

Ätter dä se mötte di räven.

"Hört ska du mi' fatti' katte gå?"

"Ja' ska gå te Bytörpe' å lån'mä' hus."

"Får ja' bli mä' se blir vi langa ra'?"

"Jamänn!" sa' Katta.

Nästan ve' Bytorpe mötte di en björn.

"Hört ska du mi' fatti' katte gå?"

"Ja ska gå te Bytörpe' å lån'mä' hus."

"Får ja bli mä'se blir vi langa ra'?"

"Jamänn!" sa' Katta.

Det hade blivit kväll på Bytorpet.

Marta var trött efter en slitsam dag så hon hade gått och
lagt sig och redan blåst ut ljuset.

Hilda la' "karane i karförklä' " som hon se'n vek ihop och
la' på "tacka" så att de skulle vara varma till nästa dag.

Magnus tog "gloraka" och "kare ut glöna" och sköt till spjället.

När han skulle låsa dörren fick han se "Katta på trampen".

Han öppnade dörren och då sa' "Katta": " Vi ha komme hit för
te å låne oss hus".

"Dä skulle I få, men vi har se ont tå tröllkäringer här"

"Vi ä inte rädde".

" Ja, da får I gå å tale ve kvennfolka"

"Vi ha komme hit för te å låne oss hus."

"Dä skulle I att få men vi har se ont tå trolkäringer här".

"Vi ä inte rädde".

" Ja, ä I inte rädde se får I stanc."

Katta la sä' på tacka som va' varm, bässen på golve' ve spisen,
tuppen på borde', räven unner borde' och björn' ve dörra.

Ättersom di hade gått se langt somne di snart, men vakne'

tå "IIIIIOOOIIIOOO" oppifrå' mur'n.

Dä' va' tröllkäringane som kom!

Men katta rev aske i öga på dom se di inte såg nô,

Bässen stange te dom se di flög te borde.

Där va' tuppen som hacke dom i arma'ne.

Å unner borde va' räven å bet dom i bena, å se skulle di
ränne ut.

Da jage björn dom te' Fleckbrôtane, Gra'-môsen å Bockberge
å där kröp di in.

På Bytörpe' ble' dä kalas.

Marta ga' katta grädde tur snipa', tuppen å bässen feck
dele på en kakbete.

Å räven å björn', di feck ett ben.

Ätter detta se ha di aldri' hatt ont tå tröllkäringer
på Bytörpe.